

Treballs essencials i atenció a les persones impactes de la Covid-19 i propostes de reconstrucció

Barcelona, 10 de juny de 2020

Impactes de la Covid-19 i propostes de reconstrucció

En un context d'emergència social, econòmica i sanitària prolongada les persones, els nostres drets de ciutadania, socials i laborals han de ser al centre de les polítiques de xoc i de mig termini per lluitar contra la precarietat.

CCOO som eina de transformació social, útils a la classe treballadora com a sindicat sociopolític compromès amb les seves propostes amb la reconstrucció social i nacional que posi com a objectiu preferent el benestar del conjunt de la població.

Plantegem així les nostres prioritats per reclamar un gir de progrés a les polítiques obligatòries per sortir d'aquesta crisi múltiple i orientar un canvi de model econòmic que tingui **al centre els drets individuals i col·lectius de les persones i el treball com a eix principal de construcció d'una vida digna i una societat avançada.**

Exigim un canvi profund del model de gestió de les residències de gent gran a Catalunya

El negoci no pot estar per davant del benestar real de les persones residents i de la precarietat de les condicions laborals de treballadores i treballadors del sector.

A Catalunya hi ha 1079 residències i només 17 són de gestió pública directa de la Generalitat de Catalunya (Gencat). Les ràtios de treballadora/resident estan molt per sobre d'1/15 quan més enllà d' 1/6 esdevé una càrrega de treball insostenible amb una població resident de 84 anys/mitjana i gairebé totes i totes malats crònics o amb pluripatologies. Cal més inspeccions, transparència i participació de la societat/sindicats/famílies a la governança del sistema; el drama social i humà conseqüència de la pandèmia i de la precarietat prèvia del sector, denunciada reiteradament pel nostre sindicat ha evidenciat una situació crítica. Quan redactem això 13 residències han estat intervingudes i 20 estan investigades per la Fiscalia per presumptes delictes greus.

Proposem,

1. Creació de l'Institut Català de la Dependència com a proveïdor públic de gestió directa de les residències.
2. Aprovació d'una Llei catalana de la Dependència i la promoció de l'autonomia personal. Implementació de la figura de l'Assistent Personal.
3. Marc de negociació col·lectiva d'àmbit sectorial de Catalunya
4. Consolidació de les residències a l'àmbit de la Conselleria de Salut. Vinculació permanent a l'Atenció Primària. Increment de plantilles/millora de ràtios
5. Augment de la participació dels sindicats més representatius en la governança del sistema. Creació del Consell de la Dependència de Catalunya

6. Dotació de més recursos per l'increment de les inspeccions a residències.
7. Auditoria exhaustiva de la gestió pública i privada durant la pandèmia a residències.
8. Participació de les administracions locals en la governança del sistema. Consells de Salut i Dependència amb participació sindical i veïnal a totes les ciutats de més de 10.000 habitants i a totes aquelles on hi hagi residències.

Valoració dels sectors i creació d'ocupació

L'envelliment de la població i l'increment de les necessitats d'atenció social de col·lectius vulnerables requereix **enfortir el circuit d'assistència a les persones grans i/o amb discapacitat.**

La realitat territorial dels serveis públics respecte a les persones grans i depenents es molt asimètrica al territori. Cal garantir des de la provisió i control públic de l'accessibilitat a l'exercici real del dret. Com a exemple més de 42.000 persones esperen des de fa més d'1 any la primera valoració i 49.000 el seu Pla (PIA) conseqüent tal com estableix la Llei 39/2006. La teleassistència és un servei gairebé desconegut fora de l'àmbit metropolità i l'assistència domiciliària té llistes d'espera importants.

9. Cal enfortir la formació professional i la valoració dels perfils professionals d'atenció a les persones. Pensar reorientació sectorial. Millorar convenis col·lectius sectorials i prestigiar feina de les treballadores i treballadors.
10. Reforçar el sistema d'atenció domiciliària i integrar-lo als equips bàsics municipals d'atenció social. Accés universal al servei a tot el territori. Augment cartera serveis: teledependència. Creació de centres de dia de gestió pública directa a totes les poblacions de més de 5.000 habitants.
11. Promoció del dret a l'envelliment actiu. Creació de parc públic d'habitatges tutelats.

Drets de tota la infància i el jovent

Impuls immediat d'un **Acord Nacional per un l'educació en el lleure i comunitària.** Manteniment de l'ocupació al sector del lleure educatiu i sociocultural.

485.000 infants i joves van participar, 64000 monitors/es van treballar i es van realitzar 9800 activitats a la campanya del Lleure a l'estiu de 2019. Cal intensificar ja l'esforç per fer possible aquest any un estiu d'activitats obert a tota la infància i el jovent, amb mesures de suport econòmic reals per fer possible l'accessibilitat de totes i tots, que promoguin el treball de qualitat al sector. Una visió que ha d'anar més enllà de l'estiu i que ha de conformar-se des de la governança compartida de tota la comunitat educativa representativa del sector.

12. Proponem l'inici immediat de negociacions entre tots els agents socials, educatius, culturals, esportius, artístics, de lleure i les diferents administracions d'un Acord Nacional en l'educació en el lleure i la dinamització sociocultural comunitària.
13. Impuls d'un Pla de xoc per un estiu inclusiu, equitatiu, saludable, ric, lúdic, educatiu, cultural i accessible per a tothom. Garantia d'àpats.
14. Generació de Plans d'educació i dinamització comunitària pel curs 2020-2021 i següents. Menjadors escolars gratuïts. Aprofitar xarxa de recursos comunitaris municipals.
15. Creació de la Taula Nacional del Sector del Lleure Educatiu i Sociocultural.

Nou curs escolar 2020-2021. Nova realitat. Drets i temps de vida i treball

La bretxa digital és bretxa social. L'accés a l'educació en un context de crisi sanitària d'ha de garantir a partir del diàleg als marcs de negociació apropiats i mai amb mesures unilaterals per part del Departament.

Tenim propostes per una Formació Professional encara més útil i necessària pels moments actuals <https://educaccio.cat/2020/educacio/no-a-la-reforma-curricular-dfp-tirada-endavant-pel-departament-sense-consens-i-en-situacio-demergencia-sanitaria-educativa/>

Calen espais de negociació a tots els sectors de l'educació. Garantia de menjadors oberts i gratuïta, garantia d'accés a activitats de lleure educatiu i sociocultural durant tot el curs.

16. Acord per la nova realitat condicionada per la situació de la pandèmia i l'emergència sanitària. Diàleg
17. Dotació de recursos a l'alumnat/famílies/professorat per la connectivitat necessària a la xarxa.
18. Millora de les ràtios alumnat/professorat
19. Valorar la incorporació de nous espais d'ús públic/privat per desenvolupar activitat educativa.
20. Rebuig de la reforma curricular de la FP. Activació i finançament del Sistema de FP i Qualificació Professional (perspectiva, orientació, acreditació de competències)
21. Creació de la Taules sectorials (concertada, 0-3, lleure) a l'àmbit educatiu.

Retribucions extraordinàries pel conjunt de treballadores i treballadors de la salut i els serveis socials en lluita permanent contra el Covid-19

L'excel·lent esforç de les treballadores i treballadors de la salut i els serveis socials en la lluita contra la pandèmia ha de tenir un reconeixement social i econòmic per part del pressupost públic a partir de partides extraordinàries.

22. Reconeixement de complements salarials per l'excel·lent situació de sobrecàrrega de treball, la disponibilitat, la polivalència professional excepcional no reconeguda, de vigència durant el període de la pandèmia i que cal negociar amb els sindicats més representatius
23. Reactivació de les taules de negociació col·lectiva sectorials. Millora general condicions salarials treballadores i treballadors dels serveis públics.

Emergència social.

Renda garantida de ciutadania i Ingres Mínim Vital

La generació de precarietat sobrevinguda pels efectes de la crisi pandèmica que ja ha derivat en emergència social cal ser combatuda radicalment.

A Catalunya abans de la crisi Covid-19 un 21,3 % de la població ja estava en situació de risc de pobresa i el 12% dels treballadors i treballadores no podia sostenir les despeses habituals de la seva vida o de la seva família amb el seu salari. Aquestes xifres s'han desbordat abundantment a dia d'avui.

CCOO hem proposat ja mesures que reivindiquen un consens social ampli per que aquesta condició de radicalitat i immediatesa pugui ser efectiva.

24. Compatibilitat de les prestacions de la Renda Garantida de Ciutadania i l'Ingres Mínim Vital. Gestió pública i descentralitzada, col·laboració entre administracions, participació en la governança del sistema dels sindicats més representatius.
25. Suport a les xarxes socials d'emergència social des de la proximitat del municipi
26. Ajuts econòmics per la conciliació de la vida personal, familiar i laboral
<https://www.ccoo.es/0703deb74c88c28029173b31f2c0c819000001.pdf>

Regularització de treballadors i treballadors immigrants residents i equiparació de drets del treball de la llar

En el moment de començar la crisi Covid-19 a Catalunya vivien prop de 100.000 persones sense autorització administrativa i per tant sense dret a poder treballar.

Durant aquest període s'han generat possibilitats d'ocupació als serveis d'atenció a les persones que no han estat cobertes i moltes d'aquestes persones estaven en

disposició de fer-ho. Són els nostres veïns i veïnes, paguen impostos però no tenen dret al treball i si accedeixen ho fan amb tot el risc de caure a les mans d'exploitadors sense escrúpols. La legislació actual, amb una necessitat clara de reforma, encara permet vies per la seva regularització, justificada en grau extrem per la situació social de necessitat. Només cal decisió política per

- 27. Flexibilització de les condicions d'accés a la regularització dels treballadors i treballadores immigrants residents a Catalunya
- 28. Reforma de la legislació d'estrangeria
- 29. Persecució de l'exploitació laboral contra les persones immigrades
- 30. Ratificació del conveni 189 OIT i equiparació de drets treballadores de la llar amb la resta de treballadors.

Reforç del sector públic. Valoració i dotació pressupostària

Les treballadores i treballadors del sector públic són el pilar bàsic des d'on es substancia la possibilitat de dotar la ciutadania per l'exercici dels seus drets. Cal eradicar la precarietat i prestigiar la funció pública com a garant d'aquests drets.

Les condicions salarials i laborals han de ser acordades permanentment en el marc de la negociació col·lectiva real del sector. Totes les persones que formen part de plantilles de proveïdors públics han de tenir condicions laborals equiparables a la dels empleats públics que gestionen directament serveis similars.

Urgeix ja un nou model de serveis socials, des de fa 13 anys esperem un Reglament que desenvolupi la Llei de Serveis Socials, cal actualitzar la cartera de serveis socials, acordar i concretar la Estratègia de Serveis Socials i impulsar el Llibre Blanc de les professions socials, per actualitzar-les, regular-les i apoderar-les socialment.

Calen recursos públics per lluitar contra la pandèmia.

- 31. Valor social de la gestió pública.
- 32. Treball i estabilització de les plantilles
- 33. Promoure una Llei d'ordenació de les professions de l'àmbit social que garanteixi el reconeixement econòmic de la carrera professional del conjunt de treballadores i treballadors del sector.
- 34. Equiparació de les condicions salarials als serveis públics (provisió directe i concertada)
- 35. Construcció des del diàleg social i la negociació d'un nou model de serveis socials. Més drets i menys assistencialisme. Taula Tripartita Sectorial pel canvi

de model amb l'objectiu de revisar i adequar la cartera de serveis socials a les necessitats de la ciutadania.

36. Primar la gestió pública directa i millorar ratis professionals/ciudadà usuari.
37. Control i transparència de la gestió delegada i concertada. Implementar mecanismes de fiscalització i inspecció.

La proximitat. Concertació territorial i social. Col·laboració entre administracions

Cal redefinir conceptes pressupostaris i permetre que romanent de caixa i superàvit pressupostaris dels ajuntaments puguin ser emprats en el finançament de plans consensuats amb agents socials i econòmics de lluita contra la emergència social, econòmica i sanitària derivada de la pandèmia.

Bastir acords territorials des de la participació regulada a la nova legislació (Decret Llei 9/2020 de 24 de març) com a element de legitimació del marc de representativitat.

Cal pensar en dimensió local de les polítiques de xoc contra la crisi per la seva proximitat real i contacte amb la ciutadania i en dimensió metropolitana/comarcal per fer possible estratègia coordinada de transformació i influència col·lectiva a l'àmbit nacional, estatal, europeu, global.

CCOO avalem la referència de construcció d'una Regió Metropolitana de Barcelona com a vertebradora de polítiques d'impuls de drets i canvi de model econòmic des de la conjunció i connexió d'iniciatives com el Pacte Industrial de la Regió Metropolitana o el Pla Estratègic Metropolità, en desenvolupament conjunt i consensuat, en termes de concertació social/territorial real.

38. Flexibilitzar els paràmetres d'estabilitat pressupostària. Ús del superàvit/romanent municipal per les polítiques contra l'emergència social/econòmica/sanitària.
39. Generar espais de diàleg social al municipi, comarca, metròpoli amb els paràmetres de la legislació vigent a Catalunya.
40. Primar el paper de l'administració local i dels seus treballadors i treballadores davant la proximitat de la ciutadania. Creació de llocs de treball potenciant el reequilibri territorial del país, especialment zones menys poblades (Catalunya buida)
41. Articular polítiques d'atracció d'inversió econòmica, lluita contra la destrucció de teixit econòmic i social, impuls de l'economia social. Dinàmiques coordinades Regió Metropolitana Barcelona

